

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VIII, No. 22

JAFFNA, MARCH 1, 1970

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
The New Agricultural Credit Scheme	2
T. B. Weerasekera	
Agricultural Development In Ceylon	3
S. Selvanayagam	

COMMENTARY

COOPERATIVE EDUCATION

The publication of the Jaffna Cooperative Training School Magazine, the inaugural issue of which was ceremonially released by the Government Agent, Jaffna District on the 19th of February, 1970, is indeed a landmark in the history of cooperative education in Ceylon. It is not without significance that 'Eelanadu', the popular Tamil Daily, deemed it worthwhile to comment editorially on the event. While we reproduce the commentary in toto in the Tamil pages of this issue, it is certainly our responsibility too to review the whole question of cooperative education in this country in the present context.

Reviewing the value of Cooperative Education and Training the Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon has observed: "The plateau of complacency and indifference is something that every movement must constantly fight against. In Ceylon the Cooperative Movement has very special and obvious reasons for doing so. The encouraging thing is that.....there is solid foundation to build on—great need, fairly widespread literacy, and certain traditions of solidarity. It is on these that the movement must build, recognising of course some discouraging obstacles that stand in the way

That there are discouraging obstacles to progress, far too many at that, need not be over-emphasised. But the greatest obstacle in the way to healthy development, as the Cooperative Commission aptly averred, is the cosiness of complacency in which cooperative education has been snuggling for long. The truth of the matter is that cooperative education in Ceylon has slept too long in the luxuriant woods of pampered ease, that the time is now ripe for it to journey out, if the cooperative sector is to earn its rationale and justification as a distinct economic system in its own right. The journey is a long one, but the goal is worthy of the effort.

Dr. G. Fauquet observed:—"The primary aim of the cooperative institution is the improvement of its members' economic position, but through the means which it employs and the qualities which it demands of its members and develops in them, it achieves a higher purpose. The goal of cooperation is to make men—men with a sense of both individual and joint responsibility, so that they may rise individually to a full personal life and collectively to a full social life." To bring people to cooperation and educate them to rise above themselves must be the aim of those committed to economic and social amelioration through cooperation.

At the end of the Second World War H. Elldin discerned the writing on the wall, and in his paper to the International Conference on Cooperative Education (16th Congress of the I.C.A.), he categorically pointed out "If we had occasion to start our movement afresh, and if we were given the choice between two possibilities—that of starting without capital but with enlightened membership and staff, or, on the contrary, that of starting with a large amount of capital and ill-informed members—our experience would incline us to choose the first course". It would indeed be very difficult to find more striking language to express the deep concern of genuine cooperators over the neglect and lack of direction of cooperative education in Ceylon in the last quarter century or so since the prophetic words were uttered in Zurich in 1946.

Cooperative education in the broadest sense includes not only membership education but also the whole business undertaking of a cooperative. The task of cooperative education then is to impart specific skills for specific purposes in order to build up a community of cooperators in responsible relationship with the community at large, with a hand on the pulse of the nation and an awareness of the needs of society. There are also those areas of knowledge which cannot be explicitly taught, but which have to be assimilated over a long period in an educative environment. The aim of cooperative education, in the last analysis, is to give to the people a renewed vision of a better economic and social order through cooperative effort. Such a vision would help them to see their problems in a new perspective and enable them to derive optimum benefit and satisfaction from their environment through intelligent action.

It is with this end in view that the Cooperative Commission has placed a very high premium on Cooperative Education. In fact the recommendations in regard to education form the main and discernible thread that binds the Report in its entirety. It is left to a responsible government to implement those recommendations, and a responsible body of cooperators to prevail upon the government to implement them.

Food Distribution Will Not Be Disrupted

ASSURANCE BY NORTHERN UNIONS

The chief executives of MPCs Unions in the North have given an assurance that they and their committees would take all possible steps and make suitable arrangements to maintain the distribution of foodstuffs as usual without interruption, in the event of a strike by cooperative employees.

The assurance was given by Presidents of MPCs Unions at a Conference summoned by the Northern Division Cooperative Federation to discuss arrangements for food distribution in the event of a strike by Cooperative Employees. It was pointed out at the Conference that some Unions had held conferences of their constituent Multipurpose societies and had chalked out the steps to be taken by the respective committees of primary societies to do retail distribution of food supplies in the event of a strike by the employees.

All the executive officers of the Unions raised a strong protest against the wording of the circular issued by the Ministry

Jaffna Cooperative Training School Magazine

The Editorial Committee of the Jaffna Cooperative Training School, deserve to be congratulated for the well got up inaugural issue of their Magazine, printed at the Cooperative Press, Jaffna. A simple and elegantly designed crest, depicting the triple aims—'Productivity, Efficiency and Social Justice'—as motto adorns the cover and the headline page. The Magazine presents in its opening pages a bouquet of messages from distinguished personalities and officials. A display of photographic prints, meaningfully arranged, depicting the life of the school, down the seventeen years of its existence, and its current work and extra-curricular activities, adorn nearly eighteen pages. Learned contributions—a few in a lighter vein—by persons of maturity and scholarship, form the main features of the contents and one of much informative and educational value. The statistical abstract published on page 34 is an indication of the growth and development of the school, and its forging ahead, as one of the best Cooperative Training Schools of the island. The particulars regarding the staff and the Calendar of the School give a glimpse of the scope and content of the education imparted in this institution. The present Principal in his Notes has made enlightening observations regarding the objectives and the task of maintaining and consolidating the efforts to build up a 'community of cooperators.'

A. E. T.

on this subject and the proposed action mentioned therein. They stressed that it was high-handed, irregular and an insult to the honorary officers in this voluntary Movement.

They pointed out that the Government could enlist the support of the unofficial cooperative sector by taking them into its confidence and con-

sulting them instead of issuing a threat to dissolve committees.

The Conference decided to request the Cooperative Federation of Ceylon to convey the resentment of cooperators against the language and the threat of the Ministry circular (reproduced in the *Cooperator* of February 15).

Enlightened Following Necessary

Without an enlightened following the Cooperative Movement will be the loser, said Mr. F. C. Pietersz, G. A. Jaffna speaking at the Jaffna Cooperative Training School, after formally releasing the inaugural issue of the School Magazine.

He went on to say that the Cooperative Movement was not just a substitute for any other organisations. It was an agent of economic reform in developing countries like Ceylon. He expressed the hope that the School would go forward to meet the new needs.

Mr. K. Paramothayan, Principal Jaffna Cooperative Training School said that the publication of the magazine was a landmark in the history of Cooperative education in Ceylon.

Mr. R. Rajaratnam, President, N.D.C.F. said that it was precisely because an enlightened following was necessary that they wanted the School to grow from strength to strength.

Mr. R.C.S. Cooke, Vice-President N.D.C.F. said it was a red letter day for the School.

Distinguished Visitor

Mrs. Lewis P. Baldwin, a great-great-granddaughter of Robert Owen, who is on a world tour in connection with the Robert Owen Bi-Centenary Celebrations in 1971, will arrive in Ceylon on March 3rd, and leave on March 19th.

Mrs. Baldwin will arrive in Jaffna on the night of March 15th and leave on the 17th night.

During her stay in Jaffna she will visit the NDCF, the Jaffna Coop Bank, the Jaffna Cooperative Training School, the Mathagal Central MPCs, the Tellipallai Cooperative Hospital, the NDAPC Union and the Harbour Services Union.

She will deliver an illustrated lecture on March 17th at 4 p.m. at Veerasingham Mandapam.

Mr. V. Canagasabai, A.C. C.D. Jaffna said that if the trainees practice what they had studied in the school, the Movement would have a bright future.

Mr. T.K. Jeyabalan and Mr. S. Pancharatnam also spoke.

Mr. Francis Pietersz, Government Agent, Jaffna District, hands over the Inaugural Issue of the Jaffna Cooperative Training School Magazine to Mr. R. Rajaratnam, President Northern Division Cooperative Federation.

THE NEW AGRICULTURAL CREDIT SCHEME

With the introduction of the New Agricultural Credit Scheme from the Maha season of 1967/68, the ration book of the farmer came to be hypothecated against the loans he obtained from the cooperative society. As a result with the gradual progress of the loan scheme some of the farmers who were in default (after the lapse of the repayable period of 210 days) have had to surrender their ration books in order to repay their overdue loans through their weekly rations. The value of a ration so surrendered has been valued at Re. 1/= . This was a farsighted measure adopted to ensure that the credit scheme did not die in its birth pangs due to non-repayment of enormous sums disbursed as loans to cultivators.

In recent times this mode of recovery of overdue loans through the rice rations seems to have created a big stir in the mind of the public and some members of parliament even went to the extent of bringing this matter up before parliament too. The critics of this scheme consider it as a move to deprive the peasant folk of their free measure of rice; but it is only the people who are directly connected with its operation who will know the difficulties they have to encounter in giving effect to a credit scheme of such dimension. If they only have a correct insight into the working of a credit scheme specially at village level, they are bound to appreciate the necessity of having some form of

other members of the society, there arose the problem of recoveries and loan defaulters. Many farmers had the notion that these loans given through a government department, namely the C.A.S. need not necessarily be repaid and that they were not ever meant to be repaid. It was basically this misconception that crippled the then existing system. In the event of a loan default few were the societies that resorted to legal action or referred them for arbitration under the provisions of the Cooperative Societies' Ordinance. The guarantee bond in most instances were not properly perfected and very many societies doled out large sums without even insisting on the guarantee bond from the member borrowers. With the result many members wilfully refrained from honouring their debts to the society for they knew that the society was helpless even if it ventured to recover them through legal action. As the defaulters grew up in number the problem of recoveries became more acute. As a result today a large number of societies is in debt to the C.A.S. to the tune of many lakhs of rupees; so that it was becoming more and more difficult for the C.A.S. to provide more and more credit to the coops and they in turn were confronted with the problem of overdue loans to the C.A.S. The net result was that there reached a stage when even the honest borrowers could no longer obtain their loan requirements through the society

helped to improve his income a wee bit. It must however be admitted that lack of a system of credit supervision could with the astonishingly poor security obtained from the borrowers mainly responsible for this anomaly in the then existing credit scheme.

As mentioned in the beginning of this article the most noteworthy of all the problems connected with the earlier credit scheme was the recovery of loans. Most societies either lacked knowledge or did not have the means to prosecute loan defaulters. To add to this the procedure of referring such disputes to arbitration under the Cooperative Societies Ordinance has been found to be lengthy and even in instances when such disputes were referred for arbitration many were defaulters who went scot-free after such arbitration due to lack of documentary evidence for the prosecution. The loan bonds were not secure enough as very often these loan bonds were either over looked in granting loans or they were incorrectly filled so that they were neither binding on the borrower nor the guarantors. It has been found that during the period the agricultural credit scheme was handled by the C.A.S. only 45.9% of the funds disbursed as loans was recovered. No credit scheme could survive with such large sums remaining unrecovered, so that the government had to step in and devise some method by which the sums granted as loans could easily be recovered in case of default. The government did not fail to see that it was the lack of tangible security which led to the large sums remaining unrecovered under the earlier scheme culminating in the near crippling of the entire scheme. Moreover in the wake of a nation wide Food Drive which necessitated the use of novel methods and techniques of cultivation like tractor ploughing, use of artificial fertilizer, insecticides etc. farmers had to be given even larger sums as loans and if these too went unrecovered the whole Food Drive too would have gone off the rails and the economy of the country also endangered. That is why, in streamlining the credit scheme, the planners gave utmost thought to the method of recovery in the event of default.

The New Agricultural Credit Scheme which came into being with the Maha season of 1967/68 was to a great extent free of the ills that beset the old scheme. The most outstanding feature was that in addition to the usual guarantee bonds, the ration book of the borrower and his household were hypothecated against the loan he obtained from the society, so that in the event of default, the society unlike in the old days had some tangible and steady security to look for to recover any overdue loans.

The new scheme entitled a member farmer to obtain loans from the coop at the rate of Rs. 262/- per acre of paddy, for the maximum of a ten acre holding. It was geared to enable the peasants to get their loan requirements in time, required amounts for a required acreage. The

People's Bank instead of the C.A.S. now became the lending institution and it lent to the coops at 5% per annum. The cooperative societies in turn lend to their members at a maximum of 8% per annum. If a loan is not repaid on time (i.e. in 210 days by the members to the coop and in 270 days by the coops to the Bank) either by the member or the coop a rate of 3% in charged in addition to the above rates. In addition to the People's Bank six Cooperative Banks too function as lending institutions under the present scheme.

When the credit scheme was so revised, this involved large sums of money exchanging hands, the like of which was never seen before and the government had to introduce some measures even if it proved to be a little unsavoury to the borrower, like the hypothecation of the ration books,

Sixthly it has helped to eradicate from the mind of certain individuals the notion that agricultural loans are never meant to be repaid.

Seventhly it has taught the borrowers that the money borrowed should be used on a profitable business.

Finally it has helped to create a disciplined membership in cooperative societies as far as loans are concerned.

A survey of the operation of the New Agricultural Credit Scheme reveals that since Maha of 67/68 there had been a gradual decrease in the amount of loans disbursed to societies as well as members. For example in 68/69 Maha though the Peoples Bank released a sum of Rs. 58,238,000 the sum actually utilised was 45,613,000 rupees, and in Yala of the same year from a sum of Rs. 13,500,000 only Rs. 8,400,000 was utilised.

This reveals that there are

The Need For Ration Book Security

in order to ensure that the perpetuation of the credit scheme was not disrupted. Under this the society had the right to withhold the rice ration of the farmer and his household till the sum lent was fully recovered by the value of the ration coupons.

Judging by the loans given and loans recovered during the past five "kannas" it is apparent that the security provided by the ration book, has been of inestimable value in the healthy operation of the New Credit Scheme. Paddy loans during the Maha season of 1967/68 were given at the rate of Rs. 220/- per acre. Although Rs. 78.12 million was approved by the Peoples Bank only Rs. 61.41 million was actually utilised by the cooperatives. Of the amounts borrowed, repayments were made voluntarily on 69.4% of all loans; recovery through rice ration comprised 7.5% of a total recovery rate of 76.9%. The Central Bank review for that season states that judging by the trends of repayment and the possibility of recovery through coupons a substantial amount in default would eventually be recovered through coupons.

The recovery of overdue loans through rice ration has had beneficial effects on the whole credit scheme.

Firstly it has provided adequate security for the coop and the society need no longer fear that it will be made liable for non-repayment of loans. Unlike in the early days the society now has at least the satisfaction that some day the loans could be recovered in full.

Secondly it has discouraged the non-deserving members from applying for loans through the society.

Thirdly it has kept away the dishonest loan seekers from the society, whose primary aim is to borrow and not repay.

Fourthly it has minimised the misuse of loans as quoted earlier, specially the use of loans on unproductive purposes.

Fifthly the genuine loan seekers are not prevented from getting further loans from the society, due to loan default by some members.

either lesser number of borrowers from societies or that the members are restricting the loans only to a few items of expenditure in the cultivation of paddy. Whichever it is, it seems to be a healthy indication as far as the Agricultural Credit Scheme is concerned, for it may be a sign that farmers after five seasons of the operation of the Credit Scheme are able to manage themselves without having to seek for loans or else we are going to have a few good and genuine creditworthy farmers thanks to the security afforded by the ration book.

Purchases According to Demand

At a Conference of President of MPCs Unions summoned by the Northern Division Cooperative Federation, the question of Lakspray distribution was discussed.

The Unions pointed out that they purchased their requirements of Lakspray according to the demand. They stated that consumers are yet to learn that imported brands like 'Nespray' will not be available in the Ceylon market and that Lakspray is a suitable substitute: this, they point out, is one of the reasons why the demand for Lakspray sags during certain periods. Another reason, according to them, is that Lakspray is available in plenty in the private sector.

The Conference was summoned by the NDCF following a letter from the All Ceylon Cooperative Consumers Union Ltd. which stated that the sale of Lakspray Milk Powder through Cooperative Unions in the Northern Division appears to be rather poor compared to sales through Unions in other provinces. The letter added "The Eastern Province is no better in this respect.... If our cooperatives failed to promote the sale of Lakspray more satisfactorily Government might throw open the agencies for distribution to the private sector also. In that case our cooperatives will lose a profitable source of income that both the Unions and Societies derived from the sale of Lakspray."

by T. B. Weerasekera B.A. (Cey.)
Staff Assistant, Coop Federation of Ceylon

steady security for the granting of loans to peasants. In order to understand and appreciate why some tangible security is required in the granting of loans to cultivators, it is imperative to know the system of agricultural credit that was in operation prior to the Maha season of 1967/68. It must be said with much emphasis that it was mainly due to the failure of the earlier system at recovery of loans that paved the way for the introduction of the new credit scheme.

Prior to the 67/68 Maha season, cultivation loans to the peasantry were given by the Commissioner of Agrarian Services again through the network of co-operative societies. The member cultivators applied to the cooperative stating their loan requirements and the coop. in turn sent all loan applications to the Commissioner of Agrarian Services (C. A. S.) to obtain the requisite loans. This procedure was found to be too long and cumbersome and as a result there was a considerable delay in obtaining loans in time. But the only advantage was that the C.A.S. charged only about 2 percent interest per annum on such loans.

Although the rate of interest levied on the C.A.S. loans was encouraging from the point of view of the borrower, it had its inherent defects which proved to be detrimental both to the farmer as well as the institution which was the cooperative.

As the C. A. S. loans were given to members on merely a guarantee bond signed by two

as the C.A.S. would no longer recommend loans to societies which had outstanding debts.

Further more there has also been a lot of misuse of loans granted under the earlier scheme. The sad experience is that some cooperative societies after obtaining the loans from the C.A.S. used this money on fancy contracts or on the consumer section of the society without ever distributing them among the members. It has also been found that such unauthorised investments have very rarely brought in good returns so as even to repay the principal borrowed. There have also been instances when the officials of the society have misappropriated the loans recovered from the members too.

It is interesting to note here that most farmers did not use these loans for the purpose for which they were borrowed. Although it is mentioned in their application to the society that the loans in question are for cultivation purposes, very often the loans were obtained under that pretext for non-productive purposes such as buying roofing material for the house, to meet the expenses of a pilgrimage, to purchase jewellery or for some other function.

It is not surprising then that the peasant turns a defaulter to the society when the time comes for him to repay the loans. A member who uses his loan on unproductive purposes like the above would certainly not be in a position to repay the loan as it has not

Agricultural Development In Ceylon

(Continued from our last Issue)

The insecurity of tenure implicit in the tenancy patterns discourages the improvement of holdings, the use of fertilizers and other improved practices that leave residual benefits, and the purchase of useful farm implements. Under the prevailing tenancy arrangements in Ceylon the benefits that accrue to tenant cultivators are very meagre. The tenants in the Batticaloa-Amparai districts appear to be the worst of the lot. The Paddy Lands Act of 1958 sought to remedy this situation. The Act was amended twice (1959 & 1964) to give it the legal support for a more effective land reform by ensuring the tenant cultivator security of tenure and controlled rent. The Act has been applied to the entire country but often unsuccessfully. The shortcomings in the Act have been detected, but so far no effective remedy has been found.

In the field of peasant production, the small farm is significant. The large majority of the farms are in small holdings, and therefore government policy is quite rightly directed towards the small farmer. The holdings in south-western Ceylon and in the Jaffna peninsula are often very small, while those in the dry zone are relatively somewhat larger. There is a view that the small farms are economically inefficient and technical improvements difficult. It is said that large farms are more responsive to technical improvements. Against this view, in the densely populated Asian countries the farms are generally small, and these have been observed to turn out greater output per acre. The peasant family system is such that the land is often intensively cultivated, whereas on the larger farms with hired labour production is carried on only so far as it will cover the hiring charges.¹⁵ Thus, in practice, the small farms are efficiently operated compared with the large farms. A recent investigation in central Ceylon showed that the smaller family farms were more efficiently operated and therefore yielded higher returns per acre.¹⁶ A similar relationship between size of holding and output per acre was observed in an earlier study of another village in the hill country.¹⁷ A recent study relating to a major regional development project also revealed that the small farms ranging from 1 to 3 acres had the highest yields per acre in the dry zone.¹⁸

The maintenance of the 'family farm' is economically feasible, though there exist a substantial number of holdings in

By S. SELVANAYAGAM, B.A. (Cey.), M.A. (Lond.)
Lecturer in Geography, University of Ceylon

southwestern Ceylon and in the Jaffna peninsula which are considered uneconomic.¹⁹ Some form of land consolidation

15 Jagdish Bhagwati, *The economics of underdeveloped countries*, London, 1966, p. 154.

16 T. Yogarathnam and V. E. A. Wikramanayake, *The survey of Meda-Kalugamuwa Village*, 1967, (mimeographed).

17 N. K. Sarkar and S. J. Tambiah, *The disintegrating village*, Colombo, 1951, p. 46.

18 K. V. Sri Ram, *Mahaweliganga irrigation and hydropower Survey*, Vol. III (A), Colombo, 1968.

19 S. E. Johnson and R. P. Christensen, Efficient use of labour, land and capital for agricultural development of densely populated areas, Vol. III, *Agriculture, U.S. Papers prepared for the U.N. Conference on the application of science and technology for the benefit of the less developed areas*, Washington, 1963, pp. 42-43. . . . 'Large scale organisation of farming frequently is not the most effective way to increase land productivity in densely populated areas. In fact, much available evidence indicates that small family farms generally have higher yields per acre'. Quoted by V. Kanapathy in *UMBC Economic Review*, Vol II, No. 1, 1966, p. 11.

measure for the uneconomic holdings would be welcome at this juncture. It is also important to invoke statutory provisions to control the never ending process of sub-division and fragmentation of holdings.²⁰ It would be relevant here to mention that in Japan the striking transformation in agriculture was achieved with little structural disturbance within the traditional framework of small scale farming.²¹ With the motor driven hand tillers and other small equipments and modern practices the Japanese farmer was able to change the character of agriculture. In Ceylon the government has taken enormous efforts to improve the agriculture on the basis of small scale farms. For many reasons this appears to be the correct approach.

Besides, the supply of credit, marketing and distribution can also be effectively simulated through the net work of multi-purpose cooperatives which are designed partly for this purpose. Even tractors and other equipment can be made available easily by centralising the supply in a pool and letting out on hire to individual farmers. In fact, the tractor service in some parts of the country, is organised in this fashion; but, of course, the service is thoroughly inadequate. Smaller equipments such as the sprayers are made available on hire through the cooperatives.

20 S. Selvanayagam, 'Intensive farming and agricultural trends in the Jaffna region of Ceylon'. *The Journal of the National Agricultural Society of Ceylon*, Vol. 3, 1966, pp. 21-35.

21 In Japan the average paddy holding is about 1 hectare (approximately 2.5 acres), and where 40 per cent of all farm holdings were below 0.5 hectare in 1961.

The problem of marketing, price expectations, and transportation are as important as those concerning land reform and the supply of agricultural knowledge. A farmer is unlikely to make any useful investment on his land if he is not sure of substantial cash returns. Marketing facilities are, therefore, a necessary adjunct to agricultural progress. The role of the cooperatives in the marketing of agricultural products is well

known. The cooperatives play a vital role in providing marketing facilities and reasonable prices. The government price support programme based on guaranteed prices for a variety of agricultural products is handled by the cooperatives. The increasing amount of paddy and other subsidiary products purchased in the recent years under the guaranteed price scheme shows that the small farmers in Ceylon have sufficient inducements in the price stabilisation policy of the government. However, field experience reveals that there are many factors which still prevent the farmers from realising the benefits from this scheme. The purchasing stores often raise objections with regard to the quality of products which turn away many farmers from selling their products to the cooperatives. Further, the farmers would naturally like to collect their payments for the sale of products in cash, but on the contrary, they are often issued with cheques. Invariably the payments are also delayed for several days. These difficulties combined with the lack of good transportation in the new colonies and in the extensive paddy country in the Batticaloa-Amparai districts virtually compel the small producers to sell their crops to middlemen at substantially lower prices. The disorganisation in the supply of agricultural credit is another factor that compels the peasant cultivators to enter into prior agreements with middlemen and *mudalalis* to sell their crop at almost half the GPS price. The government by its price support policy has assured stable prices which in most cases are more than the world market prices, but the drawbacks in the purchasing system have for a long time prevented the farmers from realising these prices for their products.

Realising the great need for a revolution in the peasant sector, the government has been spending much money in the recent years for the provision of irrigation, transportation and improved technology. In many parts of the dry zone the physical factors such as the uneven terrain, unsuitable soils, and the lack of irrigation water are still the main problem. Frequent damage is caused to crops by the erratic and often ineffective seasonal rainfall. In the maha, cultivation is carried on with the seasonal rainfall and supplementary irrigation; difficulties are experienced when the seasonal rains fail. But in the yala season cultivation is invariably restricted to very small extents. The yala extents are determined by the irrigation water available in the tanks. For instance the failure of the rains in 1968-69 has resulted in the abandoning of fields in the dry zone in the yala season. On the technological level, there has been a definite improvement in the recent years. Finally one point has to be said about the planning of land use and cropping patterns in the dry zone. It is common knowledge that in the dry zone only the lowlying irrigable lands are utilized at present for paddy cultivation. This is especially so in the new colonies. The highlands are virtually unutilized.²² This is because there are no irrigation facilities for the highland allotments. This has resulted in a wastage of land resources. In the new colonies in Vavuniya and Jaffna districts, limited extents of the highland allotments are utilized for the cultivation of subsidiary crops such as chillies, onions, groundnuts and vegetables. Wherever possible water is tapped from underground sources. It would be worthwhile if the government could explore the possibilities of ground water resources in the dry zone. If such resources are available in economic quantities they could be tapped by tube wells. Wherever possible water can also be pumped from the main irrigation channels. The introduction of the sprinkler system of irrigation would be advantageous in the case of subsidiary crop production. Subsidiary crops are usually not cultivated in the eastern districts. Steps should be taken to increase the production of subsidiary crops such as onions, chillies, potatoes, groundnuts, maize and vegetables by planning a more integrated system of land use in the dry zone. The proper

22 'An examination of land utilization also indicated that some 40 per cent of the farm area, usually lying a little above the irrigation canal is not exploited. At present the farmer has neither equipment nor know-how to utilize this area intensively, and hence it constitutes a useless appendage to his farm, despite the fact that in many cases it is of better quality, and its exploitation possibilities more varied than those of the lowlying section which is devoted solely to paddy'.

Yehoshua Arbet, *Report on a survey of the arid zone of Ceylon*, Jerusalem, 1964, p. 4 (mimeographed).

utilization of the lowland and highland allotments with the correct combination of paddy and subsidiary crops would lead to higher levels of income. This has been conclusively shown in a recent investigation of farm planning applying the linear programming technique.²³

23 T. Yogarathnam, 'Farm planning in Ceylon: an application of the linear programming technique'. *The Journal of the National Agricultural Society of Ceylon*, Vol. 5, 1968, pp. 30-40.

SOUTH YALPANAM MPSCS UNION LTD., KILINCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlonion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

Teaching Methods and Teaching Aids

(Continued from our last issue)

(10) *Information and Member Advisory Services.*—Members of Rampur Cooperative might like to know the number of cooperative societies in Rampur Block, the population, total land under cultivation, number of wells, tube-wells etc. The instructor could take advantage of such opportunities and be a focal point of information for the members.

By using any of these methods the instructor could help the members achieve their objects. The instructor need not use all these methods, he could use one or two of these or perhaps a combination of some of them.

The selection of method for education depends on the objectives to be achieved, the number and qualities of participants, the message to be conveyed and the resources available. By merely using any of these methods, the instructor cannot achieve success. He has to supplement these methods by TEACHING AIDS. These aids help him in putting his ideas before the participants effectively and precisely. These teaching aids are indicated below.

Use of visual and sensory aids in the entire process of education has been made for a very long time. Such attempts are noticed in old temples, caves etc. where visuals were made either by carving of stones or painting on smooth surfaces of stones. With the progress of time and knowledge, the process of visualising the message also got precise and meaningful. This visualisation is today employed considerably in the process of instruction. It is said "One picture is worth a thousand words".

Audio-visual education involves the use of instructional devices such as chalkboards, flannelgraphs, charts, posters, display boards, models, films, filmstrips demonstration, audio experience etc.

The basic element of the visual aids is their pictorial content. They present the subject matter mainly through the medium of pictures and sketches. Thus they facilitate the formation of mental images so basic to learning.

Teaching aids can be broadly divided into three areas: (i) audio aids, (ii) visual aids, and (iii) audio and visual aids. For our purpose we will classify them in the following manner. 1—Projected and Mechanical aids. 2. Simple and improvised non-projected aids.

Projected aids are sophisticated and expensive for Indian conditions. But some of the State Cooperative Unions in this country have made some headway in bringing some such aids to the field. It is good that more and more simple graphic aids are employed by the instructors which could be locally made with little effort and intelligence.

And your Inner Eye: By merely employing the most suitable teaching aids and teaching methods, you cannot be sure of achieving the desired objectives. You have got to be alert and conscious. Your INNER EYE should always be open.

—The Madras Journal of Cooperation

The Late Mr. V. S. Ponniah

When one speaks of our departed friend and Cooperator Ponniah one is instantly drawn to speak of him as an independent and fearless person true to his conviction.

He is one who took up to Cooperative Service since he strongly believed that it is through cooperative enterprise that he could contribute his mite towards the economic emancipation of his fellow beings.

As a young man he left for Malaya after having passed the E.S.L.C. at the request of one of his relatives to get employed and returned to his home at Nelliady a village in Vadamardchy near Pt. Pedro when the depression set in during 1932 having been one among those retrenched. Unlike several others who suffered the same fate and were a burden to their parents as unemployable and unemployed ones, he put his hand to the plough and became a cultivator. As a village cultivator of good crops and tobacco as a money crop, he joined the Nelliady Cooperative Credit Society and became its energetic secretary.

My first contact with him was during 1943. At that time, he was a robust young man who believed in the simplicity of life and the saying "Plain Living and High Thinking" may be aptly quoted to describe him; for after a meeting one night he discussed with me the effects of the depression and the causes of overdues. He also had a deep faith in his religion and had unshaken faith in God. He took a personal interest in his society and his fellow members and the word "zeal" would be the one word that would characterise his life work. He was a man of broad views and a patriotic outlook. These qualities of his drew me towards him and I also drew him into the cooperative fold gradually by taking him along with me

in my visits to Cooperative Societies in the Vadamardchy areas as in the cases of the late Chellappah of Moolai and the late Muhandram Thambu of Moolai. Thus his honorary services to the Cooperative Movement in that area were recognised and my boss the late Mr. C. Ragunathan also became very impressed with him as there was something in common with him as to begin with both were employed in Malaya during their early days, were independent and fearless in their views and actions and were also orthodox Hindus. Thus he was invited to become an Honorary Supervisor of Cooperative Societies in 1935.

When the NDCF was established in 1937 and commenced the de-officialisation of the movement it decided to appoint two Sub-Inspectors one selected from among the Hony. Supervisors and another a district recruit who should have passed the London Matriculation like the Government Cooperative Inspectors and V. S. Ponniah was appointed one of the first two Sub-Inspectors by the NDCF on 1-10-37 and has been doing very good work and whatever he undertook was done with a zest and enthusiasm. So much so, when the Jaffna Malayalam Tobacco Cooperative Sales Society the largest marketing Society at that time and exported Jaffna Tobacco to Travancore was struck for a manager, the then Registrar of Cooperative Societies picked him up and requested the NDCF to second his services to this C.S. as a protem Manager till it was able to find a suitable manager. Normally the security obtained from the manager of this C.S. was Rs. 10,000/- but the committee unanimously accepted him and exempted him from paying this security as Ponniah had earned a reputation for his honesty and integrity and effici-

ency. When the society found a suitable manager in 1942, he was reverted back to his substantive post as Sub-Inspector Cooperative Society. His services were recognised and he was absorbed into the Cooperative Department as an Inspector on 1-6-45 and on 15-10-56 he was promoted acting ACCD and promoted to Grade I of the Inspectorate on 1-10-58 and confirmed as ACCD on 12-5-60 and retired from active Government Service on 15-7-62. He holds a unique record of an unofficial cooperator, who rose up from the ranks and ended up as an ACCD.

As the saying goes "Once a Cooperator always a Cooperator". He did not give up cooperation when he retired. On his retirement he served as a member of the Board of Directors of the Jaffna Cooperative Bank for some time and continued to be a member of Managing Committee of the NDCF till he departed to eternal bliss on 3-2-70. He is one who tried to put into practice what he felt was useful to his community. He was for a time the V.C. Chairman of Karaveddy in addition to his honorary Cooperative Service and gave it up as he found that he could not put into practice some of his ideas of community service but carried on his farming activities in Vavuniya to his very last as he wished to set an example to the youth of the country that farming could be a profitable hobby to those engaged in other walks of life and to those unemployed youths that it is a profitable occupation and he was a farmer in addition to his unofficial cooperative work.

He was a man of principles with fixed determinations. So much so he stopped eating rice during the past two years. During his latter days "Every burning word he spoke was full of grief" because he felt that we had a duty towards the unemployed youth of the country. Words are not enough to express his feelings for our unemployed youth and every time I met him during his latter days he was full of enthusiasm saying "go back to the land" and his deep sorrow for the unemployed youth and this was one of the main reasons why he gave up eating rice.

There lived a man who was worthy of emulation and generally during my associations with him for the past 35 years very often made me conscious towards our obligations to our fellow beings.

May his soul rest in peace.
R. C. S. COOKE.

NOMINATED TO DAC

Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, has been nominated a member of the District Agricultural Committee of Jaffna, by the Minister of Land, Irrigation and Power.

He will serve on the Committee for a period of three years with effect from 1-3-1970, and represent the interests of the Cooperative Movement in Jaffna.

JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.
59, Main Street, Jaffna.

VACANCY : NIGHT WATCHER

Age: 30 to 45 years old.
Qualifications: J.S.C. or 8th Std. preferably with a pass in English and Tamil.
Salary Scale: Rs. 54/- _____ Rs. 132/-
Rs. 2/- x 4; Rs. 3/- x 11; Rs. 4/- x 12/-
with allowances payable by the Bank.

Should be prepared to punch Watchman's clock as directed by the Management and serve in any of the Branches of the Bank.

Applications should reach the Hony. Secretary on or before the 10th of March, 1970.

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu
MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON
TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES
Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa
T'gram:—"Service" T'phone:—10, Nintavur

For the WELFARE OF YOUR FAMILY
&
For the DEVELOPMENT OF YOUR COUNTRY
SAVE in your BANK.....

THE JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.

SAVINGS DEPOSITS:—
Interest at the rate of 4½% is allowed from 1-2-70. Arrangements can be made to withdraw funds from this Account daily.

FIXED DEPOSITS:—
From 9-2-1970 on New Deposits the following rates of interest will be payable:—

- (1) On deposits for 12 months 4¾%.
- (2) On deposits for 5 years and over 5½%.
- (3) On deposits for 10 years and over 6½%.

RECURRING DEPOSITS:—Rate of Interest 6%.

Under this Scheme Deposits are received for 60 months, 81 months and 120 months. The minimum deposit will be Re. 1/- per month which after the end of 60 months will earn Rs. 70/-; after the end of 81 months, will earn Rs. 100/- and after the end of 120 months, will earn Rs. 163/-.

10 Years' Savings Certificates—6½%.
Societies Security Deposits—4½%.

PAWN BROKING—Pawn Broking is done at all our Branches. Repayment by instalments is allowed.

BRANCHES:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam
Pt. Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—
Chankanai—Kayts—Vali-East (Averangal).

HEAD OFFICE:

59, MAIN STREET—JAFFNA.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,
Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries,
Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the
COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:
74/3, Hospital Road, Jaffna.
Retail Shop at:
15/1, Power House Road, Jaffna.

For Speedy Discharge and
Safe Delivery
Jaffna District
Co-operative Harbour Services
Union Ltd.

25, Front Street. JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

TRIPOLI MARKET

FOR ALL YOUR
REQUIREMENTS OF
VEGETABLES

உணவு விநியோகம் பாதிக்கப்பட மாட்டாது

இந்த இதழில்

யாழ் மாவட்டத்தில் விவசாயப் பிரச்சினைகள்
வடபகுதியின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி
சந்தலங்காவில் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம்

சமாசத் தலைவர்கள் உறுதி

கூட்டுறவு ஊழியர் வேலைநிறுத்தம் செய்தால் உணவு விநியோகம் தடைப்படாது வழக்கம்போல் நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்வதற்கு ப. நோ. கூ. ச. சமாசத் தலைவர்களும் நிருவாகக் குழுக்களும் தயார்.

இதனை வ. ஐ. மே. சபை அண்மையில் கூட்டிய மகாநாட்டில் ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தலைவர்கள் அறிவித்துள்ளனர்.

சில சமயங்களில் தங்க கெளவேகலந்து ஆலோசித்து நடைபெறுவதற்கு சந்தர்ப்பமாகவும், வேலை நிறுத்தங்களால் இதுபற்றி ஏதும் நடைபெற்றால் சில்லறை

உணவு விநியோகத்தினை எவ்வாறு மேற்கொள்வது என்பது பற்றி ஆலோசித்திருப்பது பற்றி சில தலைவர்கள் இம் மகாநாட்டில் தெரிவித்தார்கள்.

இவ்விடயமாக உணவு அமைச்சர் அனுப்பியுள்ள சுற்று நிரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள கொளவி சேவையாளரை அவமதித்திருக்கின்றதென எல்லாத் தலைவர்களும் தமது ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்தனர். நிருவாகக் குழுக்களைக்

கலைப்போம். என்று மிரட்டுவதற்குப் பதிலாக அரசாங்கம் கூட்டுறவாளருடன் கலந்தாலோசித்து அவர்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கலாம் என அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அரசாங்கத்தின் இச்சுற்று நிருபத்திற்கு கூட்டுறவாளரின் ஆட்சேபணையை இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் தெரிவிக்க வேண்டும் என இம் மகாநாட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் 1-3-1970

கூட்டுறவுக் கல்வி பிடுநடைபோடும் காலம் வந்துவிட்டது

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரியின் முதலாவது சஞ்சிகையினை சில நாட்களுக்கு முன்பு யாழ் அரசாங்க அதிபர் வெளியிட்டுவைத்தார். கூட்டுறவுக் கல்வியைப் பொறுத்தவரை இது பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

கூட்டுறவுக் கல்வியினதும் பயிற்சினதும் அவசியம் பற்றி கூட்டுறவு அரசு ஆணைக்குழு பின்வருமாறு கூறுகின்றது: "ஒவ்வொரு இயக்கத்திலும் உதானத்தை எதிர்த்துப் போராடவேண்டித்தான் இருக்கின்றது. இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தினைப் பொறுத்தவரை இவ்வாறு செய்வதற்கு விசேட காரணங்கள் உள். ஆனாலும், உற்சாக மூட்டக் கூடியது யாதெனில் கூட்டுறவுக்கல்வியினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு நல்ல அடித்தளம் உண்டு-அதிக தேவை, பரந்த எழுத்தறிவு, கூட்டு மனப்பான்மையை வளர்த்துள்ள சில மரபுகள் - சில முட்டக்கட்டைகள் இருந்த போதிலும் இவ்வடித்தளத்திலேதான் கூட்டுறவு இயக்கம் கூட்டுறவுக் கல்வியினைக் கட்டியெழுப்புவதல் வேண்டும்.

நீண்ட காலமாக இலங்கையிலே படுத்துறங்கிய கூட்டுறவுக் கல்வி விழித்தெழுந்து தனது கடமையென்ற பாதையிலே பிடுநடைபோடும் காலம் வந்துவிட்டது.

உறுப்பினர்களின் பொருளாதாரத்தினை உயர்த்துவதே கூட்டுறவுக் கல்வியின் அடிப்படை நோக்கமாகும். ஆனாலும், அது கையாளும் உத்திகளின் விளைவாகவும், அது வளர்க்கும் பண்புகள் மூலமும் அது உயர்ந்த குறிக்கோளினை அடைகின்றது. மனிதர்களை உருவாக்குவதே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் இலட்சியமாகும். மனிதரிடையே பொறுப்புணர்ச்சியை தனிப்பட்ட முறையிலும் கூட்டாகவும் உருவாக்கி அவர்களை உயர்த்துவதே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் குறிக்கோளாகும். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் பொருளாதார சமூக முன்னேற்றத்தைக்காண விழைபவர்கள் மக்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு அவர்களுக்குக் கல்வியூட்டுவதையே தமது இலட்சியமாக வரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

போதிய முதலின்றி, ஆனால் பயிற்றப்பட்ட உறுப்பினர்களுடனும் பணியாளர்களுடனும் இயக்கத்தைத் தொடங்குவதா அல்லது பெருமளவு முதலுடன், ஆனால் விடயமறியாத உறுப்பினர்களுடன் இயக்கத்தைத் தொடங்குவதா எனக்கேட்டால் முதல் குறிப்பிட்ட வழியே சிறந்ததென, அனுபவம் எடுத்துக்காட்டுகின்றதென ஓர் அறிஞர் கூறியுள்ளார். இந்நிலையில் கடந்த 25 வருடங்களாக இலங்கையிலே கூட்டுறவுக்கல்வி புறக்கணிக்கப்பட்டுவந்தமை மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

கூட்டுறவுக் கல்வி என்பதன் அர்த்தம் உறுப்பினர்களுக்குக் கல்வியூட்டுவது மாத்திரம் அல்ல, கூட்டுறவு நிறுவனத்தின் வியாபாரத்தினையும் அது தன்னகத்தே அடக்கியுள்ளது. ஆதலால், குறித்த நோக்கங்களுக்காக குறித்த திறமைகளை வளர்ப்பதே கூட்டுறவுக்கல்வியின் பணியாகும். இது சம்பந்தமான சில விடயங்களை வெளிப்படையாகக் சுற்பிக்கமுடியாது. ஆனால், கல்வி சுற்பிக்கும் சூழலுடன் நீண்ட காலமாகப் பழகுவதன் மூலம் இவற்றினைக் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

இவற்றினை மனதிற்கொண்டுதான் கூட்டுறவு அரசு ஆணைக்குழு கூட்டுறவுக் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தினைக் கொடுத்து, அதுபற்றி பல முக்கிய தகவல்களைச் செய்துள்ளது. அத்தகவல்களைச் செயற்படுத்த வேண்டுமென்று கூட்டுறவாளர்கள் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துவார்களாக.

இரண்டிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முன்னோடியான ரூபேர்ட் ஓவன் தொழிற் சங்க இயக்கத்திற்கும் முன்னோடியாக இருந்தார் என்பது மனதிற்கொள்ளத்தக்கது இதிலிருந்து கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கும் தொழிற் சங்க இயக்கத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பது தெளிவாகின்றது. இவ்வாறு திரு. வ. பொன்னம்பலம் இலங்கைக் கூட்டுறவு ஊழியர் சம்மேளனத்தின் வட பிராந்தியக் கிளையின் அவசர பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

இக்கூட்டம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. திரு. பொன்னம்பலம் தொடர்ந்து பேசுகையில் கூறிய தாவது: இங்கிலாந்தில் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஊழியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தொழிற் சங்கங்களை அமைப்பது தூக்குத்தண்டனைக்குரிய

குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் இங்கிலாந்திலே தொழிற் கட்சியே ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறது. தொழிற் சங்கங்கள் இன்றேல் நாட்டில் முன்னேற்றம் இருக்காது. இதை எமது நாட்டின் அனுபவ மூலம் உணரலாம்.

வீரசேன விஜயசுந்தரா பேசுகையில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கும் தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது என வலியுறுத்தினார். கூட்டுறவு அரசு ஆணைக்குழுவின் தகவல்களைச் செயற்படுத்த வேண்டும் என்பதே ஊழியர் சம்மேளனத்தின் கோரிக்கையாகும் என்று சுட்டிக்காட்டினார்.

இக்கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்த திரு. K. மயில்வாகனம் பேசுகையில் கூட்டுறவு ஊழியர் சம்மேளனத்தின் கோரிக்கைகளை சிலர் வேண்டுகின்றே திரித்துக்கூடுவதாகக் கண்

டித்தார். இத்தகைய தந்திரங்கள் மூலம் ஊழியரின் ஒற்றுமையினை முறியடிக்க முயல்வதாக மேலும் அவர் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

கூட்டுறவு உலகில் இரு தீபங்கள் அணைந்தன

கூட்டுறவு உலகில் சேவை புரிந்த திரு. வி. எஸ். பொன்னையா, திரு. ச. சிதம்பரநாதன் ஆகியோர் இவ்வலக வாய்வை அணிமையில் நீத்தமை கூட்டுறவாளரைப் பெரிதும் கலங்கச் செய்துள்ளது.

திரு. ச. சிதம்பரநாதன் முன்பு வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் கூட்டுறவுக் காரியாலயப் பரிசோதகராகச் சிறப்பான பணிபுரிந்தவர். திரு. வி. எஸ். பொன்னையா கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளராகப் பணிபுரிந்து இளைப்பாறிய பின்பும் கூட்டுறவுத்துறையின் வளர்ச்சிக்காகச் சிறந்த கூட்டுறவாளர் வரிசையில் மதிக்கத்தக்க மாண்புடன் தொண்டாற்றினார். அத்துடன் இவர் சிறந்த சமூக சேவையாளர். வ. ஐ. மே. நிருவாகசபையில் இவர் அங்கம் வகித்துவந்தார். யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலையின் அதிபராகவும் இவர் கடமையாற்றியுள்ளார்.

முதன்முதலாக கூட்டுறவுத் திணைக்களப் பகுதியில் கூட்டுறவு உபபரிசோதகர்கள் நியமனம் செய்வதனை முடிவு செய்தகாலத்தில் வ. ஐ. மே. சபையின்கீழ் அவர்களின் சம்பளம் முதலியன கொடுப்பதனைத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்கொப்ப மேற்படி சபை 1937 ம் ஆண்டு அன்றைய பதிவுகாரியஸ்தர் திரு. லாசெற் அவர்களின் சமூகத்தில் நேர்முகப் பரீட்சை நடாத்தி தெரிவுசெய்த நான்கு பரிசோதகர்களில் திருவாளர்கள் வி. எஸ். பொன்னையாவும், ச. சிதம்பரநாதன் ஆகியவர்களும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு. சிதம்பரநாதன் 2-2-70 லும், திரு. வி. எஸ். பொன்னையா 5-2-70 லும் இவ்வலகை விட்டுப் பிரிந்துள்ளனர். அவர்களின் பிரிவால் வாடும் குடும்பத்தினருக்கும், நண்பர்களுக்கும், கூட்டுறவாளர்களுக்கும் எமது அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து, அன்னர்களை அஞ்சலி செய்கின்றோம்.

சிறந்த தலைவர்கள் தோன்ற வேண்டும்

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தலைமை தாங்கவல்ல சிறந்த தலைவர்கள் தோன்றவேண்டும். இவர்களைப் பின்தொடர்ந்து ஒழுங்குவதற்கு அறிவு வாய்ந்த கூட்டுறவாளர்களும் பணியாளர்களும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் திரு. F.C. பிற்றர்ஸ் யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரியின் சஞ்சிகை வெளியீட்டுவையவத்தில் உரையாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார்.

மேலும் அவர் பேசுகையில் சமூக முன்னேற்றத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் அதிமுகியம் வாய்ந்ததாக இன்று திகழ்கின்றது. இளம் சந்ததியினர் இதில் கூடிய பொறுப்புக்களை ஏற்று நடாத்தவேண்டும் என்றார். கூட்டுறவுக் கல்வியினைப் போதிப்பதோடு விஸ்தரிப்பு வேலைகளிலும் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

இவ்வைபவத்திற்குத் தலைமை வகித்த மேற்படி கலாசாலை அதிபர் திரு. க. பரமோதயன் பேசுகையில் இக் கல்லூரியின் 17 ஆண்டுகால வரலாற்றில் இச்சஞ்சிகையே முதன்முறையாக வெளியிடப்படுகின்றது. ஆதலால் இலங்

கைக் கூட்டுறவு வரலாற்றிலே இது ஒரு மைல் கல்லாகும் என்று குறிப்பிட்டார்.

வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் பேசுகையில் சிறந்த கூட்டுறவுத் தலைவர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்குடனேயே இக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. இளைஞர்களிடையே ஏற்படும் அமைதியின் மையைப் போக்கி நாட்டிற்கு நல்ல இளைஞரைத் தோற்றுவிக்க தாம் அவாவுவதாகக் குறிப்பிட்டார்.

கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. V. கனகசபை உரையாற்றுகையில் இக் கலாசாலையில் கூட்டுறவுக் கல்வியினைப் பெறுபவர்கள் தமது கிராமங்களைத் தமது கல்வி அறிவால் ஒளியேற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு. R. C. S. குக் கலாசாலையினை கடந்தகால வளர்ச்சியினை எடுத்துரைத்தார். திருவாளர்கள் T.K. ஜெயபாலன், S. பஞ்சரத்தினம் ஆகியோரும் பேசினர்.

நட்டோலை - கபிலர்

பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் ஆட்கொல்லி மருந்தாவதைத் தடுப்போம்

யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் தற்கொலைகள் இப்போது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றன. இச்சம்பவங்கள் இங்குள்ள கிராமப் புறங்களிலேதான் அதிகமாக நடைபெறுகின்றன. பெரும்பாலும் இளைஞர்களே இந்தப் பரிதாப முடிவைச் செய்துகொள்கிறார்கள்.

தற்கொலைக்கு அடிப்படையான தலையாய காரணம் வேலையில்லாத்திண்டாட்டம்.

உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டும் என்று திரியும் இளைஞருக்கு வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் பொய், களவு போன்ற வேலைகளை அநேகமாகக் கொடுத்துவிட ஏதுவாகின்றது.

சில இளைஞர்கள் பகுத்தறிவுக்கும் முன்யோசனைக்கும் இடங்கொடாது, தமது எதிர்காலத்தைச் சிந்திக்காது மனம் போன போக்கிலே நடந்து கொள்கின்றனர். கடவுளைப்பற்றி உண்மையாகச் சிந்திப்பதில்லை. அறிவுலகத்தின் இன்பப் பாதைகளான நூல்களைத் திரும்பியும் பாடப்பதில்லை. இத்தகையோர் மனத்தாங்கல் அடைந்தவுடன் அதைப் பொறுக்க முடியாது தற்கொலை செய்துகொள்கின்றனர்.

வேலையின்மை, வறுமை என்ற காரணங்களால் புண்பட்டும், வேறு வழிகளில் அறிவு கெட்டு நடந்து கடைசியில் கவலை மிகுதியால் தற்கொலை செய்கிறார்கள் என்ற செய்திகளை நாம் அறியும் போது மனம் வேதனைப்படுகிறது. இத்தகைய காரணங்களுக்காகத் தற்கொலைச் நடப்பதால் நமது சமுதாய அமைப்பு குறையுள்ளதாக இருக்கின்றது; புண்ணுக்குப் புண்கு தடவியது போல விளங்குகின்றது என்பதுதான் அர்த்தம்.

இதற்கெல்லாம் உறுதுணையாக - தற்கொலை செய்வதற்குரிய பொலிடோல், என்டெக்ஸ் போன்ற கிருமி நாசினிகள் எவரும் தலையின்றி எவ்வளவும் வாங்கக் கூடியதாக இருக்கின்றன. இந்நாசினிகளில் ஏதாவதொன்றை ஒருவர் குடித்துவிட்டால் அவரின் உயிரை அது குடித்து விடுகிறது. அபாயகரமான மருந்துகளைக் கண்டபடி வாங்கக் கூடியதாக விற்றது முறையற்றது.

பயிர்வகைகளை நாசம் செய்யும் பூச்சிகளை இந்நாசினிகள் நாசம் செய்ய உதவுகின்றன என்பதை மாத்திரம் மனதிற்கொள்ளாது, மக்கள்தமது உயிரையும் நாசம் செய்ய இதன் 'உசவி'யைத் தேடிக்கொள்கின்றனர் என்பதையும் விழித்துப்பார்க்கவேண்டும். பெற்றோர் படம்பார்க்க விடவில்லை, தாம் விரும்பும் கறியினைச் சமைத்துத் தரவில்லை என்ற இவைபோன்ற காரணங்களுக்காகக் கூட இளைஞர்கள் இந்நாசினிகளைக் குடித்து விடுகிறார்கள். இவைகள் ஏதுவித கட்டுப்பாடுமின்றி விற்பனை செய்யக்கூடியதாக இருப்பதே இதற்குக் காரணம்.

இந்நாசினிகளை கட்டுப்பாடின்றி கண்டபடி விற்பதால் தற்கொலைகள் அதிகரிக்கின்றன என்றும், இவற்றை வாங்குவதற்கு அனுமதிச் சீட்டு வழங்கவேண்டும் அல்லது விவசாயத்திணைக்களம் இந்நாசினிகளை தாமே தெளிக்கும் ஒழுங்குகளை வகுக்கவேண்டும் என்றும் வடபகுதி பொலிஸ் அதிபர் தெரிவித்து இது குறித்து ஆராய நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாக அறிகிறோம். இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

சந்தலங்காவில் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம்

சுறுசுறுப்பான குருநாகல் நீர்கொழும்பு ரேட்டில் குருநாகலிலிருந்து சுமார் 33 மைல் தூரத்திலும் நீர் கொழும்பிலிருந்து 16 மைல் தூரத்திலும் தென்னைமரங்களால் சூழப்பட்ட பசுமையான நெல்வயல்களுள்ள சந்தலங்கா என்ற கிராமம் இருக்கிறது. சந்தலங்கா கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி அறிந்திருந்தும் அந்த இடத்திற்கு விஜயம் செய்யும்பெருமையை அடையாதவர்கள் அதை ஒரு பிரமாண்டமான நிலப்பரப்பாக நினைத்துப் பார்க்க இயலும். ஆனால், தென்னைமரங்களும், மத்தியில் வயல்களும் கடைவரிசைகளும் கொண்ட சுறுசுறுப்பான ஒரு கிராமமாகவே அது இன்றும் விளங்குகிறது. கடைவரிசைகளைத் தாண்டிச் சென்றால் சந்தலங்கா கூட்டுறவு இயக்கக் கட்டிடம் தெரிகிறது. இந்த ஜனநாயக நாட்களில் சகோதரத்துவம் பரஸ்பர நல்லெண்ணம் ஆகிய கருத்

களையும், சுமார் 50,000 குடியானவர்களையும் கொண்டது.

பொருளாதாரப் பின்னணி

சந்தலங்காவில் மணற் றரையிருப்பதால் இங்கு மிகவும் திறமையாகத் தென்னை பயிர் செய்யப்படுகின்றது. சந்தலங்காவின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் தென்னை பெரிய இடத்தை வகிக்கிறது. தென்னையை சந்தலங்காவின் கற்பக விருட்சம் எனலாம். பிறநாடுகளில் தென்குப் பண்டங்களுக்குக் கிடைக்கும் சந்தை வாய்ப்புகளுக்கும் சந்தலங்கா பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களின் பொருளாதார நிலைக்கும் காரணகாரியத் தொடர்புண்டு. தென்குப் பண்டங்களின் ஏற்றுமதி வியாபாரம் இப்பிரதேசங்களில் குடியேறி முதலீடு செய்திருந்த விதேசிகளான சில இந்தியரின் ஏகபோக உரிமையாகவிருந்தது. உள்நாட்டில் தென்குப் பண்டங்களைக்

ருக்கு கடன் கொடுத்து உதவுதல்.

3. தென்னைப் பயிர்ச் செய்கை, உரம், தோட்ட அபிவிருத்தி ஆகியவற்றுக்கு நீண்டகாலக் கடனுதவி வழங்குதல்.
4. தென்னந் தோட்டங்களை ஈடுமீட்பதற்கு நீண்ட காலக் கடனுதவி.

[அங்கத்தவருக்குச் சொந்தமான தென்னந் தோட்டங்களின் பரப்பளவு வருமாறு:

செய்கைப்பரப்பு	அங்கத்தவர்	மொத்தப் பரப்பளவு
1-10 ஏக்கர்	1622	4580 ஏக்கர்
11-50 "	228	4840 "
50 ஏக்கருக்கு மேல்	28	3562 "
	1878	12982

E. R. திருச்செல்வம்

முன்னேற்றப் பாதையில்

கூட்டுறவு இயக்கம்

1940-ல் தென்குப் பொருள் உற்பத்தியாளர் சங்கம் ஆரம்பித்தசமயம் சங்கத்தினர்

பங்கு முதலுடன் 2644 அங்கத்தவரைக் கொண்ட நுகர்வோர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இருபது வருடங்களுக்கிடையில் 32 சதுரமையில் விஸ்தீரணமுள்ள பிரதே

முப்பத்திரண்டு சதாரமல் பிரதேசத்தில் தொழிற்படுகிறது

துக்களின் சின்னமாக அது தோன்றுகிறது.

முதல் தோற்றம்

1940-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 9-ம் திகதி பொறுப்பு வாய்ந்த பெருமக்களாகிய திருவாளர்கள் விண் ஸன் டி. சி. சி. என். எச். சி. சி. என். எம். குணரெட்டி ஆகியோர் சந்தலங்காவ தென்குப் பொருள் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தைத் தாபித்தார்கள். இச்சங்கம் 14 அங்கத்தவர்களுடனும், ரூ 180/- பங்கு முதலுடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது தான், சந்தலங்கா கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தோற்றமெனலாம். காலப்போக்கால்

குறைவான விலைக்கு வாங்கி கொழும்பிலிருந்த தமது இந்திய சகாக்களுக்கு விற்று வந்தனர். இதனால் இந்திய முதலாளிகள் அதிக லாபத்தை ஈட்டினர். சிறிய தென்னந் தோட்டமுள்ளவர் பொருளாதார, வகையில் மிகவும் கஷ்டத்துக்குள்ளாகினர். இக்கொடுமையிலிருந்து தென்னந் தோட்டக்காரரைக் காப்பாற்றும் நோக்கமாகவே தென்குப் பொருள் உற்பத்தியாளர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முன்னெல்லாம் இரக்கமற்ற இந்திய முதலாளிகள் கையிற் தத்தளித்த சிறு தோட்டக்காரர்கள் இன்று இச்சங்கம் மூலம் தமது தேங்காயை இலாபகரமாக விற்கக் கூடியதாயிருக்கிறது.

தேங்காயை உடைத்துக் காய விட்டு கொப்பராவாக்கி உள்ளூர் கொப்பராச் சந்தையில் விற்று வந்தனர். தென்னைப் பயிர் செய்கைக்காரர் தமது விளைவை நல்ல விலைக்கு விற்க இச்சங்கம் உதவியாயிருந்தது. ஆரம்பத்திலேயே இச்சங்கத்தின் அமைப்புக் குறிப்பு வெற்றியைத் தந்தமையால் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் விஸ்தாரமாகின. அங்கத்தினர் கூட்டுறவு இயக்கம் ஒன்றும் 520 அங்கத்தவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

2-வது உலக யுத்த காலம்

1942-ல் யப்பான் யுத்தத்

சத்தில் 40 சங்கக் கடைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இக்கடைகளில் 30,000 அரிசிப் பங்கீட்டுப் புத்தகங்கள் பதிவாகி உள்ளன. இன்று சந்தலங்கா மக்களுக்கு இந்தச் சங்கக் கடைகள் தரும் வாய்ப்பு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும்.

உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தை அரசாங்கம் 1948-ல் அறிமுகமாக்கியது. தரகரின் தலையீட்டினாலும், அறுவடையை எதிர்பார்த்து முற்பணம் கொடுக்கும் முதலாளிகளாலும் கிராம விவசாயிகள் பல இன்னல்களுக்குள்ளாயினர். கமக்காரர்களுக்கு பல வகைகளில் உதவி தேவைப்பட்டது. கமக்காரரின் நிலமையை உயர்த்துவதற்காக 1948-ல் விவசாய விளைபொருள் உற்பத்தியாளர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 240 அங்கத்தவருடன் ஆரம்பமான சங்கம் இன்று வரை செயற்படுகின்றது. அரசாங்கம் வகுத்துள்ள திட்டத்துக்கமைய பொருள் உற்பத்திக்கான முயற்சிகளுக்காகவே கடன் வழங்கப்படுகின்றது. கிருமி நாசினி, உரம் ஆகியனவும் கமக்காரர்களுக்கும் உப உணவு உற்பத்தியாளருக்கும் விநியோகிக்கப்படுகின்றது. மேலும், சங்கம் அரசாங்கத்தின் உத்தரவாத விலையை விட மேலதிக விலைக்கு கமக்காரரிடமிருந்து நெல்லை வாங்கி, ஆலையில் குத்தி அரிசியாக்கி விற்றுவருகிறார்கள். தரகர்கள் தலையீடு விவசாயிகளைக் குட்டிச் சுவராக்கி விடாமல் பாதுகாப்பதற்கு இச்சங்கத்தின் மேலதிக விலைத்திட்டம் பயனுள்ள சாதனமாகப் பயன்படுகின்றது. குறைந்த விலையில் நாட்டரிசியைப் பெறும் பாவனையாளரும் நயமடைகின்றனர்.

தென்குப் பொருள் உற்பத்தியில் புதுத்துறைகள்

வடமேல் மாகாணத்தில் உள்ள தென்னந் தோட்டங்கள் முழுவதிலும் அநேகமாகக் கொப்பராவே செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் நாளடைவில் சந்தலங்கா தென்குப் பொருள் உற்பத்தியாளர் சங்கம் புதிய உற்பத்தித் துறைகளில் முதலீடு செய்ய முன்வந்தது. சென்ற உலக யுத்தத்தின் போது தேங்காய்த் துருவல் மாலுக்கு (Desicated Coconut) பிரித்தானியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, எகிப்து, சுவீடன், நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் அதிக தேவை ஏற்பட்டது. தேங்காயை உடைத்துப் பருப்பை எடுத்துக் கழவி, (தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

சங்கம் புரட்சிகரமான மாற்றத்தை அடைந்து, பன்முகப் படுத்தப்பட்டு பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கமாக விருத்தியடைந்துள்ளது. இச்சங்கம் 32 சதுரமையில் பிரதேசத்தில் தொழிற்படுகிறது. இது குருநாகல் மாவட்டத்திலுள்ள பிறற்கல கோறளை, மெதப்பத்து கிழக்கு, மெதப்பத்து மேற்கு கோறளை என்பவற்றையும், கட்டுக்கம்பளை ஹத்தையும் உள்ளடக்கியது. இப்பிரதேசம் 52 கிராமங்

பதினான்கு பேருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கத்தில் இன்று 1878 அங்கத்தவர் இருக்கிறார்கள்.

சங்கத்தின் நோக்கங்கள்

1. தோட்டக்காரரிடமிருந்து தேங்காயை வாங்கி பாவனைக்குரிய நானாவித பண்டங்கள் செய்து சந்தைப்படுத்தல்.
2. நிச்சயிக்கப்பட்ட உற்பத்தியை பிணையாகக் கொண்டு தோட்டக்கார

திலீடுபட்ட காலத்தில் உணவுப் பண்டங்களின் விலை இலங்கையிலும் அதிகரித்தது. நுகர்வோர் பண்டங்களுக்குப் பெருமளவில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. தேவையைவிட உணவுப் பண்டங்களின் விநியோகம் குறைவாகக் காணப்பட்டமையால் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளைப்போல் சந்தலங்காமக்களும் கஷ்டநட்டங்களுக்குள்ளாகினர். யுத்தகால உணவு நெருக்கடியைச் சமாளிக்க 1942-ல் ரூ 10,300/-

சந்தலங்காவில் ஒரு கூட்டுறவு....

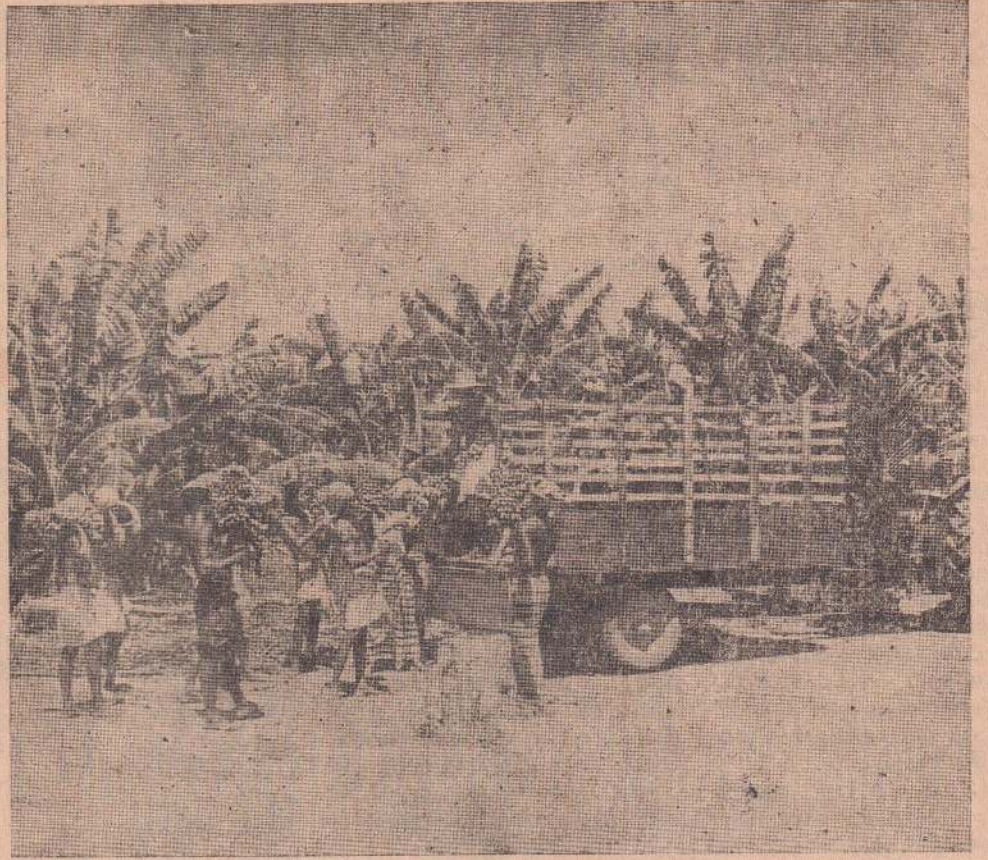
(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யந்திரத்திலிட்டு துருவி உலர வைப்பதற்காக இயந்திர சாதனங்களுடன் அமைந்த ஆலை ஒன்றை தெற்குப் பொருள் உற்பத்திச் சங்கம் நிறுவியது. மத்திய அரசாங்கம் சங்கத்துக்கு ரூ.1,25,000/- கடனாக வழங்கியது. புதிய முதலீட்டிலிருந்து சங்கம் 1948-ல் ரூ. 3,43,000/- 1950-ல் ரூ. 4,15,000/- வருமானமும் பெறக் கூடியதாக விருந்தது.

வருமானத்தில் ரூ. 1,00,796/- தொழிலாளருக்கு போனஸ் ஆகவும், ரூ.1,511,90/- தெற்குப் பொருள் உற்பத்திச் சங்க அங்கத்தினருக்கு தள்ளுபடிப் பணமாகவும் வழங்கப்பட்டது. மிகுதிப் பணம் தேங்காய் எண்ணெயும், தும்பும் உண்டாக்குவதற்கென இயந்திர சாதனங்களுடைய ஆலையை ஆரம்பிக்க முதலீடு செய்யப்பட்டது. 1950-ல் சங்கம் 24 ஏக்கர் தோட்டமொன்றை (வெலிகட்டிய தோட்டம்) விலை கொடுத்து வாங்கி தும்பாலை ஒன்றை நிறுவியுள்ளது. ஒரு தும்பாலை இன்று இரண்டாகப் பரிணமித்துள்ளது.

கூட்டுறவு ஆஸ்பத்திரி

கூட்டுறவுப் பதிவு காரியஸ்தர் சந்தலங்கா ஆஸ்பத்திரிச் சங்கத்தைப் பதிவு செய்தும் கூட்டுறவு வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாகியது எனலாம். ரூ. 3143/- பங்கு முதலுடனும் 381 அங்கத்தவர்களுடனும் ஆஸ்பத்திரிச் சங்கம் செயற்பட ஆரம்பமாகியது. ஆஸ்பத்திரியில் எக்ஸ்-ரே காடியோக்கிராபி, பிரசவப்பிரிவு, வெளிநோயாளர் சிகிச்சை அறுவை வைத்தியத்திற்கென நவீன வசதிகள் பொருந்திய ஒப்பரேஷன் தியேட்டர் ஆகியன உள. சிகிச்சைக்கெனச் செல்லும் நோயாளியிடம் மிகக் குறைவான தொகையே வசூலிக்கப்படுகின்றது. ஏழைகளுக்கு இலவச வைத்திய வசதி வழங்கப்படுகின்றது. வெளிநோயாளர் பகுதியில் நாளொன்றுக்கு சராசரி 125 பேர் சிகிச்சை பெறுகின்றனர். ஆஸ்பத்திரியில் 72 கட்டில் வசதிகள் உள. தெற்குப் பொருள் உற்பத்திச் சங்கம் ஒதுக்கிய ரூ. 1,00,000/- நிதியுடன் ஆஸ்பத்திரி நிர்மாணிக்கப்பட்டது. சந்தலங்

காவில் உள்ள தனவந்தர்க பெற்றும் ஆஸ்பத்திரிக்கான பட்டுள்ளன. ளின் நன்கொடைகளைப் சில கட்டிடங்கள் நிறுவப் [வளரும்]

(முற்றொடர்)

வடபகுதியின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி

எலுமிச்சம்பழ ரசமும் எலுமிச்சம் எண்ணெய் தயாரித்தலும்

எலுமிச்சம்பழத்திலிருந்து ரசம் தயாரிப்பதற்கு பலர் முனைவதில்லை. இப்பொழுது இலங்கையிலே எலுமிச்சை எண்ணெய்க்கு அதிக கிராக்கியிருந்தும் அது தயாரிக்கப்படுவதில்லை. இதற்குத் தேவையான இயந்திரத்தின் விலை உயர்ந்ததாக இருக்கின்றது. இவ்வியந்திரத்தின் மூலம் உறுகாய்களையும் தயாரிக்கலாம்.

குளிர் பானங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் இனிப்புப் பண்டங்களைத் தயாரிப்பவர்கள், பேக்கரிகளை நடாத்துபவர்கள் போன்றோருக்கு எலுமிச்சை எண்ணெய் தேவைப்படுகின்றது. மேலும், வெளிநாடுக

கூபா தேவைப்படுகின்றது.

பனையும் பணம் பொருள்களும்

கற்பகதருவாகிய பனை மரத்தை இயற்கை அன்னை

A. M. ஆரிய அபேசிங்கி

ளுக்கு இதனை ஏற்றுமதி செய்யலாம். இவ்வெண்ணெய் நான்கு வழிகளில் தயாரிக்கலாம். இத்தகைய தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு 35 இலட்சம்

விவசாயிகளின் முடியாத செல்வமாக உங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார். உங்களுடைய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றதாயிருப்பதுடன் பல்வேறு வழிகளிலே உங்க

ளுக்குப் பயன்படக் கூடியது. ஆதலால் உங்கள் பகுதிகளிலே இம்மரத்தை வளர்க்கக்கூடிய வசதியான இடங்களிலெல்லாம் இதனை நட்பு வளர்க்க வேண்டும்.

பனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எத்தனையோ கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். துடைப்பங்களைத் தயாரிப்பதற்கு பனந்தும்பு ஏற்றதாக இருப்பதனால் அதனை ஏற்று

மாம்பழங்களைத் தகரங்களில் அடைத்தல்

யாழ்ப்பாண மாம்பழங்கள் பிரசித்தி பெற்றவை. அவற்றினை விமானம் மூலம் மத்திய கிழக்கிற்கும், ஐரோப்பாவிற்கும் அனுப்பி வைத்தால் நல்ல வருமானத்தினைப் பெறலாம். இவற்றினைத் தகரங்களில்

சில சாத்தியக் கூறுகள்

மதி செய்யலாம். அண்மையில் நான் உண்டாவில் தங்கியிருந்த போது இலங்கையிலிருந்து பனந்தும்பை இறக்குமதி செய்யும் சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி ஒருவர் விசாரித்தார். நீங்கள் எத்தனையோ வகையான துடைப்பங்களைத் தயாரிக்கலாம். மேலும், பனை மரத்திலிருந்து பல தளபாடங்களைச் செய்யலாம். பனங்களினைப் போத்தல்களிலே அடைத்து விற்பது சாத்தியமாகும். ஓடியலிலேயிருந்து பெறக்கூடிய மாலை பல வகையிலே பயன்படுத்தலாம். அதனை 'பொலித்தின்' உறைகளில் அடைத்து விற்கலாம். இடியப்பம், பிட்டு, கேக், போன்றவற்றைத் தயாரிப்பவர்கள் இதனை விரும்பி வாங்குவர்.

அடைத்தும் உலகச் சந்தைகளுக்கு அனுப்பலாம். இத்தகைய தொழிலைத் தொடங்கின் பழச்சாறு, சட்னி வகைகள், கூட்டுச்சாறு (Sauce) போன்றவற்றையும் தயாரிக்கலாம். (வளரும்)

விவசாயக் குழுவிருக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்

யாழ்ப்பாணத்தில் விவசாயக் குழுவிருக்கு ஓர் உறுப்பினராக வ. ஐ. மே. சபைத் தலைவர் திரு. இராசரத்தினம், காணி நீர்ப்பாசன அமைச்சரால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் 1-3-70 தொடக்கம் 3 வருடகாலம் இக்குழுவில் கடமையாற்றுவார்.

(முற்றொடர்)

யாழ் மாவட்டத்தின் விவசாயப் பிரச்சினைகள்

திருவையாறு இளைஞர் குடியேற்றத்திட்டம்

இத்திட்டம் இரண்டாம் குளத்தின் இடது கரையோர பிரதான வாய்க்காலுக்கு அண்மையிலுள்ளது. இதில் 102 இளைஞர் குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு இளைஞருக்கும் 3 ஏக்கர் நிலம் வளங்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 2 ஏக்கரில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் உண்டு. ஆரம்பத்தில் கிணறுகள் வெட்டுவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் பின்பு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது கனிமண்புகு தியாக இருப்பதனால் இங்கு தை அல்லது மாசியில்தான் மிளகாயினை நடலாம். ஆதலால் 3 மாத காலத்திலே அறுவடை செய்யக்கூடிய நெல் இனத்தை இங்கு பயிரிடுவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. மிளகாய் பயிரிடப்பட முன்பு இந்நெல்லினத்தை அறுவடை செய்யலாம். 180 ஏக்கரில் நெல் பயிரிடப்பட்டது. 1970 ம் ஆண்டு சிறுபோகத்திலே 198 ஏக்கரில் மிளகாய் பயிரிடுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மிருகவில் இளைஞர் குடியேற்றத்திட்டம்

பெண்களுக்கான குடியேற்றத்திட்டம் இலங்கையில் இது ஒன்றே. யாழ்ப்பாணத்திற்கு 18 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள மிருகவில் உள்ள இத்திட்டத்தில் 50 பெண்கள் குடியேற்றப்பட்டு

உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கைக்காக ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஏக்கர் வீதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெண்களில் பெரும்பாலோர் விவசாயப் போதனை சாலையில் பயிற்சி பெற்றவராவர். குடியேற்ற வாசிகளே கிணறுகளை வெட்டவேண்டும் என விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இதுவரை 37 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருப்பதுடன் 42 நீர்த் தொட்டிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசாங்கம் வழங்கிய பணவுதவி கிணறு வெட்டுவதற்கு போதுமானதாக

J. M. சபாரத்தினம்

மேலதிக அரசாங்க அதிபர், யாழ்ப்பாணம்

இல்லாததினால் இவ்வெலையினைச் செய்து முடிந்திருக்க குடியேற்ற வாசிகளில் பெரும்பாலோர் பெற்றோர் களிடமிருந்து பணவுதவினைப் பெறவேண்டியிருந்தது. பயிர்களுக்கு நீரை இறைக்கவேண்டியிருந்ததினால் பெண்கள் அதிக கஷ்டத்தை அனுபவிக்க நேர்ந்தது. நீர்த்தொட்டிகளிருந்து குழாய்கள் மூலம் நீரினைப் பாய்ச்சும் சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் ஆராய்ந்திருக்கிறது.

குடியேற்றவாசிகளின் வருமானத்தைப் பெருக்கும்நோக்கத்தடன் ஒருநெசவு நிலையம் நிறுவப்பட்டது. இதற்கு கூட்டுறவுச் சமாசங்கள் 4 தையல் இயந்திரங்களை அன்பளிப்புச் செய்தன. குடியேற்றவாசிகள் அதிக வருவாயைப் பெறாத

போதிலும் உற்சாகம் குன்றாது எதிர் காலத்திலே நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். நீர்ப்பாசனப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டதும் இத்திட்டத்தின் எதிர்காலம் உறுதியாகும். 3 வருட காலமாக இப்பெண்கள் மன உறுதியுடன் இத்திட்டத்திலே தொடர்ந்திருந்தமை அவர்களுடைய மனத்தையிதழிற் குச் சான்று பகரும். வீடுகளை அரசாங்கம் அமைத்துக் கொடுக்கமேயாயின் இத்திட்டத்திற்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டு.

மேட்டு நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள்

சிறுபோகத்தில் குடியேற்றத்திட்டத்திலேயுள்ள மேட்டு நிலங்களிலே உப உணவுப் பயிர்களைப் பயிரிடுவதற்கு காணி அமைச்சு ஒரு திட்டத்தினைச் செயற்படுத்தியுள்ளது. இது அக்கராயனிலும் வவுனிக் குளத்திலும் நடைமுறையிலுள்ளது. 1968ம் ஆண்டு வவுனிக் குளத்தில் 50 ஏக்கர் பயிரிடப்பட்டது. ஆனால், 1969ம் ஆண்டில் நீர் இல்லாததினால் பயிர்ச்செய்கையை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. இவ்வாண்டிலே அங்கராயனிலே 150 ஏக்கர்களிலும் வவுனிக் குளத்தில் 283 ஏக்கர்களிலும் மிளகாய் பயிரிடப்படும். (வளரும்)

வலிகாமம் மேற்கு ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசம் சங்காணை

சிக்கனமான செலவில்:

★ உணவு

★ உடை

★ வீட்டின் தேவைகள்

★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவனைத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.

“சென்றிக்” சீரியர் யூரியர் பம்புகள்.

“அல்கன்” “ ” “ ”

“ஆல்ஸ்சிலி” “ ” “ ”

“வில்லோ” பம்புகள் “ ” “ ”

“சென்றிக்” எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும்

தொலைபேசி: 525 மாணிப்பாய். சங்காணை.

கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.

கூட்டுறவுக் கல்வி

25-2-70ல் 'சுழ்நாடு' தீட்டிய ஆசிரியத்தலைவர்களை இங்கு மறுபிரசாரம் செய்கின்றோம். ஆர்-

"இந்நாட்டிலே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கம் எதுவாக இருக்கவேண்டும்?" என்று யாரும் கேட்பதாயின், "அது ஒரு பொருளாதாரப் புரட்சியை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கவேண்டும் என்றே சொல்வோம்" என்று டாக்டர் ஏ. எப். லெயிட்லோவின் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட கூட்டுறவுக் கமிஷன் நனது அறிக்கையில் சரியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இன்று இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலகின் பல பகுதிகளிலும் மக்கள் சிறப்பாகவேண்டுவது ஒரு பொருளாதாரப் புரட்சியே. வறுமையும், வேலையில்லாக் கொடுமையும், பட்டினியும் சமூகத்தில் பெரும்பாலோரைப் பாதிக்கையில், ஒரு பொருளாதாரப் புரட்சியை அமைதியாக ஏற்படுத்தி, சமுதாய சமநீதி வழங்கவும், மேற்குறித்த குறைகளை அகற்றவும் கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வளவு தூரம் உதவக்கூடும் என்பது முக்கிய கேள்வி.

இரண்டாவது உலகயுத்தம் ஏற்பட்டபோது, அரிசி உள்ளிட்டு அத்தியாவசியப் பொருள்களை இலங்கையில் உள்ள பொது மக்களுக்கெல்லாம் சீராக விநியோகிக்க அரசாங்கம் பல்லாயிரக்கணக்கான

கூட்டுறவுச் சங்கக் கடைகளை ஏற்படுத்தியது. குறைவாக இருந்த உணவுப்பொருள்களை சீராக எல்லோருக்கும் விநியோகித்ததால் இங்கு பட்டினிச் சாவுகள் ஏற்படாமல் தடுத்த பெருமை சிறப்பாகக் கூட்டுறவு இயக்கத்தையே சேரும். அண்டையிலுள்ள இத்தியாவிலே, வங்காளத்தில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் பட்டினியால் இறந்தபோது, இலங்கையில் அந்தவித கண்ணராவி இல்லாமல் செய்த தற்காலக இந்த இயக்கத்திற்கு பொது மக்களின் நன்றி உரித்தாகும்.

ஆனால், இத்துடன் பொது மக்கள் திருப்தியடைந்துவிட முடியாது. நிலைமை நாளுக்கு நாள் மாறிக்கொண்டு போகின்றது. இன்றைய சங்கடங்களைத் தீர்க்க, இந்த நல்ல இயக்கம் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்றேல் பலாத்கார பயங்கர இயக்கங்கள் தோன்றி நாட்டின் அமைதியைக் குலைத்து பெரிய நாசங்களையும் செய்யக்கூடும். பொதுமக்களையும் தொழிலாளரையும் முதலாளி வர்க்கம் சுரண்டுவதையும் தொழிலாளரை அடிமைகள் போல நடத்துவதாகவும், இந்த அநீதிகளை நீக்க பலாத்காரப் புரட்சி செய்ய வேண்டுமென்றும் ஒரு சாரார் வற்புறுத்துகின்றார்கள். இவ்வித அநீதிகளை நீக்கவேண்டுமென்பதில் இன்று கருத்துவேற்றுமை இருக்க முடியாது. பலாத்கார வழி

களைவிட அமைதியான வழியையே பொதுமக்கள் வரவேற்பர். அவ்வித புரட்சியை அமைதியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு அரசாங்கம், பொது மக்கள் இவர்களது பூரண ஆதரவு கிடைக்கவேண்டும். முத்தர்படியாக கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அறநெறிகளை பொதுமக்களும் அந்தந்த சங்கங்களிலுள்ள உறுப்பினர்களும், ஊழியர்களும் நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதவசியம். முதலாளி-தொழிலாளி என்ற வேற்றுமைகள் அதில் இருக்கப்படாது. லாபத்தைக்கூறிக் கொள்கக் கொள்ளாமல், சமூக நலனையே இந்த இயக்கம் முக்கிய நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டியிருப்பினும் வர்த்தகத் திறமையுடனேயே இது நடைபெறவேண்டி இருக்கும். ஆகவே இந்த இயக்கத்தைப் பற்றிய கல்வியை நமது கலாசாலைகளிலும் பொதுக்கல்வித் திட்டத்திலேயே ஒரு முக்கிய பாடமாகப் போதிக்கச் செய்தால், அது பலவிதங்களிலும் நன்மைதரக்கூடும், அவ்விதம் எப்போது அரசாங்கம் செய்யுமா தெரியாது.

இந்த முக்கியமான பணியை வடமாகாணத்திலே யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கலாசாலை சென்ற 17 வருடங்களாக ஓரளவு செய்து வருவது நன்றியுடன் பாராட்டத்தக்கதாகும். அந்த ஸ்தாபனத்தார் வெளியிட்டுள்ள ஒரு புதிய சஞ்சிகையின் முதல் பிரதியில் கூட்

தேவை - இராக் காவற்காரன்

வயது:- முப்பதிற்கும் நாற்பத்தைந்திற்கும் இடைப்பட்டவர்.

நராதரம்:- ஜே. எஸ். சி. அல்லது 8 ம் வகுப்பு, ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சித்தி பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

சம்பள விபரம்:- ரூ. 54/- ரூ. 132/-
ரூ. 2/- 4, ரூ. 3/- 11, ரூ. 4/- 12
டும் வங்கியினால் கொடுக்கப்படும் அலவுள்கம்.

காவற்காரரின் கடமையைக் காட்டும் மணிக்கூட்டில் வங்கி போடும் நிபந்தனைகளுக்கமைய கடமை நேரங்களைத் தவறாது பதியவேண்டும். வங்கியின் எந்தக் கிளையிலும் கடமையாற்றத்தக்கவராய் இருக்கவேண்டும்.

இவ்வேலைக்கான மனுக்கள் வங்கியின் கௌரவ காரிய தரிசிக்கு 10-3-70க்கு முன்பாகக் கிடைக்கும்படி அனுப்ப வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு மாகாண வங்கி,
59, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நூறு இயக்கத்தைப் பற்றியும், பொருளாதாரம் குறித்தும் பல அரிய கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. பொது மக்களுக்கு இந்த இயக்கம் பற்றி தெளிவுபடுத்த இவை பயன்படுவனவாகும். பயிற்சி அளிக்கவும், இயக்கத்தை விரிவுபடுத்தவும், விஷேச கல்விப் பணி ஆற்றவும், இக்கலாசாலையை பெரிய கல்லூரியாக்க வேண்டுமென்று லெயிட்லோ கமிஷன் அறிக்கை கூறியிருப்பதுடன், கடிதமூலமும் கூட்டுறவுக் கல்வியைப் புகட்டவேண்டுகின்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் நத்தை வேகத்திலேயே வளர்ந்து வருகிறது. நமது சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க ஒரு பொருளாதாரப் புரட்சி, இந்த இயக்கத்தின் மூலமும் ஏற்படவேண்டுமாயின் அதற்கான வழிவகைகளை இவ்வித சஞ்சிகை விரிவாக ஆராய்ந்து எடுத்துக்கூறுவதுடன், அரசாங்கத்தின் ஆதரவும் இவ்வித ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கவேண்டும்.

உரங்களும் தெளிப்பு சாதனங்களும்

விவசாயிகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, புதிய உரவைகளை உற்பத்தி செய்வதில் சமீப வருடங்களில் பிரித்தானிய உற்பத்தியாளர்கள் கூடிய நாட்டம் காட்டியுள்ளனர்.

இவர்களின் உர வகைகளில் கூடிய வெடியச் சத்துள்ள சேர்மானங்கள் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தது. பயிர்கள் வெகு துரிதமாக உள்கொடுக்கக் கூடிய வகையில் இந்தச் சேர்மானங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

மிக நீண்டகால வளர்ச்சியுடைய பயிர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவற்றை விதைத்த பின் அல்லது நாட்டியதன் பின் மழை பெய்தால், அச்சமயம் வெடியச் சத்துள்ள உரத்தைச் சிறிதளவாகப் போட்டு, பயிர்கள் நன்றாக வளரும் காலத்தில் கூடிய வெடியச் சத்தை இடலாம். முனைவிடும் தருணம் கூடிய வெடியச் சத்தை இடலாம். முனைவிடும் தருணம் கூடிய வெடியச் சத்துச் சேர்ப்பால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகளை இம்முறையால் தவிர்க்கலாம்.

பிரித்தானியாவிலுள்ள ஐ.வி. ஐ. என்னும் கம்பனி, வெடியச் சத்து செறிந்துள்ள 'நைட்ரம்' என்னும் உர வகையை உற்பத்தி செய்கிறது. மிகக் கூடிய வெடியச் செறிமானம் இருப்பினும், தற்போது கிடைக்கக் கூடிய உரவகைகளில் மிக விலை குறைந்ததொன்றாக இருப்பதால், மேலே குறிப்பிட்ட உரபாவனைக்கு இது மிகவும் உகந்தது.

கிருமி நாசினிகள்

இவற்றுள் 'திட்டமிட்ட கிருமி நாசினிகள்' என்றொரு வகையுண்டு. இங்கே பயிர்களுக்கு இடப்படும் இரசாயனத்தை பயிர் உள்ளெடுத்து, கிருமிகளுக்கு அவற்றை நஞ்சாக்கி விடுகின்றன. இவ்விரசாயனங்கள், பயிர் நன்றாக வளர்ந்து முதிய பருவம் அடை

ந்ததும், பயிருக்குச் சேதம் விளைவிக்காவண்ணமான பொருளாக மாறிக் கரைந்து விடுகின்றன. கிருமிநாசினித் துறையில் ஒரு பெரிய முன்னேற்றம் இது எனக் கருதப்படுகிறது. மேரி அன்ட் பேக்கர் லிமிடெட், பிளின்ஸ் பெஸ்ட் கொன்ட்ரோல் லிமிடெட், போன்ற கம்பனிகள் 'இத்திட்டமிட்ட கிருமி நாசினிகள்' உற்பத்தியில் முன்னணியில் இருக்கின்றன.

பிரிட்டனிலுள்ள விவசாய இரசாயனக் கைத்தொழில், சகலகால நிலைகளிலும், இக்கிருமிநாசினிகளைப் பாதுகாப்பாகப் பாவப்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி வருகிறது. பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் கிருமி நாசினிகள் அவற்றைத் தெளிக்கும் மனிதரைப் பாதிக்காமல் இருக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பது மிக அவசியம்.

இக்கிருமி நாசினிகளைப் பரவிக்கும்பொழுது, அணிய வேண்டிய பாதுகாப்பு உடைகளை அணியா விட்டால் அல்லது இவ்விவசாய சாதனத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டிய முறைப்படி செய்யாவிட்டால் எமது உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்படக்கூடும். பொதுவாக ஒரு

ஏக்கர் நிலத்திற்கு அவசியமான இரசாயனம் ஒரு சில அவுன்ஸ்கள் மட்டுமே. இவற்றை மிகவும் சுத்தமான நீருடன் கலந்து தெளிக்க வேண்டும். எனவே இரசாயனத்தை மிகக் கவனமாக அளந்தெடுப்பது அவசியம். அதுமட்டுமல்ல, இவ்விரசாயனத்தைத் தெளிப்பதற்குப் பாவிக்கும் தெளிப்புக்கருவி அல்லது சாதனமும், நல்ல சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். கலக்கும் நீர் சுத்தமாக இல்லாவிட்டால், தெளிப்புக் கருவி அடைத்துக் கொள்ளக்கூடும். இப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் மட்டுமே உரங்களினதும், கிருமி நாசினிகளினதும் சிறந்த பலனைப் பெறலாம்.

—பிரித்தானியச் செய்திகள்

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

... கூடித் தொழிற்பட

மக்கள் வங்கி

இலங்கையில் ஆக்கூடுதலான விலைகள் உடையது

